

Even koekeloeren over de grens en afvinken maar

'Landenverzamelaars' bezoeken zo veel mogelijk landen om aan hun trofeeënlijst toe te voegen. Wim Kerkhof verzamelde tot nu toe 157 van de 193 VN-lidstaten. „Ik hoef niet thuis te komen met verhalen. Ik wil er gewoon geweest zijn.“

THOMAS RUEB

Je vliegt naar Londen. Vanaf daar neem je de trein naar Gatwick. Tien uur vliegen naar Tobago, in de Cariben. Auto huren, rondrijden. Dan naar Trinidad, het eiland eraan. Beetje rondkijken, slapen en weer doorvliegen. Naar Georgetown, Guyana, 560 kilometer verderop. Volgende stop: Essequibo, de voormalig Nederlandse kolonie. Prachtig land. En in zeven uur ben je in New York. Vanaf daar naar de Bahama's. Scooter huren, zoveel mogelijk zien en weer terug naar de VS voor een laatste beetje *sightseeing*. Mooie reis. In acht dagen.

Wim Kerkhof (59) maakte hem afgelopen februari. Voor hem niets ongewoons. Hij 'verzamelt' landen. 157 bezocht hij er tot nu toe – van de 193 VN-lidstaten. Hij is zo'n tweeënhalve maand per jaar weg, maakt een rondreis of zeven. Zo kort mogelijk is hij op dezelfde plek, hij reist altijd door, door, door. Zoveel mogelijk grenzen over, alles zien. „Elke vierkante centimeter.“

Toen hij vorig jaar Australië bezocht, legde hij 12.000 kilometer af in vier weken. Geen dag bleef hij dralen. En toen hij met zijn gezin een reisje door de VS maakte, doorkruiste hij zesentwintig staten. „Mensen zeggen vaak: 'Maar dan zie je toch helemaal niets'“, vertelt Kerkhof. „Maar dat vind ik echt onzin. Natuurlijk kun je een week in hetzelfde dorp blijven hangen en dan zeggen dat je de plek 'door en door kent' – maar ik zie in diezelfde tijd zoveel meer van de wereld.“

Kerkhof is niet alleen in zijn extreme reisdrang. Op de website Landenverzamelaars.nl wedijveren de Nederlandse 'landenspaarders' met elkaar. Een kleine drieduizend man schreven zich in. Ze staan gerangschikt op het aantal bezochte landen. Kerkhof staat zesde van Nederland. Op een wereldkaart op de site staat gemarkeerd waar hij is geweest: nagenoeg de hele aardbol licht rood op.

De site werd vier jaar geleden opgezet door Koen van Santvoord (42), freelance journalist. Die wilde wel eens gevisualiseerd zien hoeveel van de wereld hij tot dan toe had bezocht. Hij bleek niet de enige. Dagelijks sluiten zich nieuwe reizigers aan.

Van Santvoords eigen teller staat op vijftig landen. Dat levert hem plek 468 van zijn eigen ranglijst op. Binnenkort gaat hij, als sitebeheerder, uit eten met de *fine fleur*: de tien hoogst genoteerde landenspaarders. Maar zelf ooit de top tien halen, zoals Kerkhof, zit er voor hem niet in, vreest hij. „Daarvoor moet je wel bijna beroepsreiziger zijn.“

Maar beroepsreiziger is Kerkhof, vader van drie, niet. Hij is muzikant, multi-instrumen-

talist in de band The Amazing Stroopwafels – bekend van de Top2000-hit *Oude Maasweg*. Zijn reizen plant hij om zijn tourschema heen. Het is een hobby („Levensdoel!“), en geen goedkope vluchten, hotels, vervoer – onderweg zijn kost altijd geld. En de landen die Kerkhof bezoekt, zijn vaak maar moeilijk toegankelijk. „We willen ook best dubbelglas in huis. Dan is het kiezen geblazen: dubbelglas of naar Soedan?“ Hij lacht. „Geintje hoor.“ Maar over twee weken mag hij inderdaad Soedan afvinken.

Zijn motto: geen avonturen. „Avonturen zijn eigenlijk vaak vervelende belevenissen. Ik hoef niet thuis te komen met verhalen. Ik wil alles gewoon gezien hebben, er zijn geweest. Meer niet.“ Hij maakt geen lange wandelingen door de natuur, bezoekt geen tientallen musea. Er heengaan, om je heen kijken, en weer doorreizen. Foto's maakt hij ook niet, er gaat geen camera mee. Ja, heel af en toe maakt hij er misschien een of twee, met zijn telefoon. „Van een asfaltmeer in Trinidad bijvoorbeeld“, lacht hij hoofdschuddend. „Ik bedoel: een asfaltmeer, wanneer zie je dat nou?“

Verder voorziet hij vooral de kaart in zijn De grootste uitdaging: je hand over de grens steken van een land waar je niet mag komen

hoofd van beeldmateriaal, zegt hij, net als de wereldatlas in zijn boekenkast. Dat doet hij al sinds hij als klein kind elk hoekje van zijn geboortestad Vlaardingen moest en zou zien, puur om op de kaart te kunnen aftekenen. Alle plekken waar hij komt, houdt Kerkhof nauwgezet bij. Over zijn wereldkaarten kronkelen zwart gemarkeerde paden. Als het even kan, weeft hij de routes van verschillende reizen aan elkaar, al moet hij daar een paar honderd kilo-

meter voor omreizen. Af en toe buigen de routes af met een gekke scherpe bocht. „Een koekeloeren over de grens“, grinnikt hij. Allemaal om weer een land te kunnen bijschrijven op de trofeeënlijst.

Die ranglijsten worden ook wereldwijd bijgehouden. Op de populaire website Mosttraveled-people.com scoort Kerkhof plek 64 (van de 9.906, hij is de tweede Nederlander). Maar elke site houdt er weer andere regels op na. Want wat is een land? Van Santvoord van Landenverzamelaars: „Ik krijg regelmatig mailtjes van mensen die een of andere deelrepubliek toegevoegd willen hebben. Nagorno-Karabach, ofzo. Meestal ben ik daar wel coulant in. Je wil toch graag een kruisje kunnen zetten als je een nieuw gebied bezoekt.“

Kerkhof is er voor zichzelf strenger in. „Maar het is natuurlijk wel vreemd dat als je in Noord-Frankrijk bent geweest, je Frans-Guyana ook kan meetellen.“ Hij houdt er zijn eigen regels op na: „Als het los van het moedercontinent ligt, tel ik het als apart land. Maar Spitsbergen is bij mij gewoon Noorwegen, hoor.“

Hoe dan ook ligt de echte sport in de moeilijk bereikbare landen. Equatoriaal-Guinea, Noord-Korea, de Turks- en Caïcoseilanden, Tuvalu,

DE CRITERIA

Zelf landen sparen? Dat kan natuurlijk. Maar hoe weet je wat je mag meetellen? Je kunt met VN-lidmaatschap rekenen, maar veel landenspaarders houden er andere tellingen op na.

- Veelgebruikt is de zogenaamde 'ISO 3166', die bijvoorbeeld ook wordt gebruikt voor website-afkortingen (.nl, .be, etc.). Dat zijn er 249 – Wim Kerkhof heeft er daarvan 190.
- Maar sommige in de praktijk autonome regio's worden hier weer niet in meegenomen. „Een oeverloze discussie“, vindt Koen van Sandfoort van Landenverzamelaars.nl. „Elke site gebruikt weer eigen criteria, die volgens die site het eerlijkst zijn.“ Landenverzamelaars telt 281 'landen' (Kerkhof: 195).
- Het internationale Mosttraveled-people, dat bijvoorbeeld ook Amerikaanse staten apart meerekent, telt zelfs 872 'gebieden' (Kerkhof: 474).

ILLUSTRATIE: THOMAS RUEB

Een nacht in

Het kleinste hotel van Nederland

We kwamen er per toeval. We hadden kaartjes voor een concert van jazzmuzikant Joey DeFrancesco in de nabijgelegen Westergasbriek in Amsterdam. Waar ook *De Wereld Draait Door* en *Pauw & Witteman* dagelijks vandaan komen. Omdat we ook in Amsterdam wilden overnachten, zochten we op Google naar het dichtstbijzijnde hotel. Kijk, dan kom je bij De Windketel.

Het pandje staat alleen. Maar niet eenzaam. Er staan wat charmante gebouwen omheen. Van een moderne woonflat tot oude fabrieksgebouwen, industrieel erfgoed van meer dan honderd jaar oud.

Je kunt er niet met de auto komen. Lijkt een nadeel, is een voordeel. Je moet er naartoe lopen, naar dat torentje. Op het autovrije Watertorenplein.

Tien buurtbewoners kochten het torentje in 2004. „Het leuke gebouw was bouwvallig en we waren bang dat er iets lelijks kwam te staan“, aldus Liesbeth Koning, één van de tien huidige eigenaren, tevens gastvrouw. Talloze ideeën passeerden de revue. Het werd uiteindelijk een hotel. „We hadden ook het plan om er een gracht omheen te leggen met een glazen brug. Maar dat bleek echt te duur“, vertelt Koning.

Het kleinste hotel van Amsterdam, mogelijk van Nederland. Zeggen ze zelf. Een slaapplek in een soort watertoren. Een windketel in dit geval. Drie etages hoog. Van onder naar boven: woonkeuken, woonkamer, slaap-/badkamer. Het gebouw is helemaal van zelf als je er logeert. En precies goed voor met z'n tweeën: vriendelijk kleinschalig, zoals Schiermonnikoog dat ook is.

Hotel De Windketel.

Het hotel maakt deel uit van een complex van vijf monumentale panden, rond 1900 gebouwd door het Waterleidingbedrijf Amsterdam. Een voorbeeldige industriële architectuur. Het machinepompgebouw Haarlemmerweg bijvoorbeeld, nu Café Restaurant Amsterdam.

Het achthoekige torentje werd in 1900 in gebruik genomen. „Voor de waterleiding fungeerde de windketel als een soort luchtkussen dat in het geval van storingen plotselinge drukveranderingen kon opvangen“, stelt de website van het hotelletje.

Roel en Margriet (tegenwoordig wonend in Lillehammer) gingen ons al vier keer voor in het Amsterdamse torentje, zo blijkt uit het gastenboek. „Een rustplek in onze heetische ronde van kinderen, kleinkinderen en vrienden bezoeken“, schreven zij op 20 augustus 2008. Wij hebben er onze boodschap met enthousiasme bij geschreven, op 15 juli 2012. Kijk maar in het rode gastenboek.

BENNO ROOZEN

Kijk op windketel.nl voor meer informatie

Praktisch

Liften als een prof

Er zijn mensen die het geweldig vinden om urenlang langs een verlaten landweggetje in Oost-Polen in de stromende regen te staan wachten op een Lada. Voor sommigen gaat er niks boven een vakantie op de bonnefooi met zwarte marker, bruinkarton en postelastiek in de aanslag. Liften is voor hen pure *roadmovie*-romantiek.

Voor anderen is liften regelrechte horror. En het is inderdaad niet alleen romantisch. Liften vergt tijd, geld en deodorant.

Dit is exact wat drie Duitse MBA-studenten uit Würzburg zich ruim tien jaar geleden ook realiseerden. Een van de jongens had toentertijd een vriendin op ruim 600 km afstand wonen en zoals een echte student betaamt, was er geen geld. De studenten bleezen, zonder het toen te weten, het liften nieuw leven in. In april 2001 lanceerden zij Mitfahrgelegenheit.de, een carpoolwebsites, maar dan nét even anders.

Algemeen directeur Markus Barnikel legt uit hoe het concept werkt: „Stel, een bestuurder meldt op de website dat hij op 19 september a.s. om 10.00 vanuit Den Haag naar Berlijn rijdt en nog drie stoelen vrij heeft. Jij kan dan via de website in contact komen met de bestuurder en meereizen.“

Doordat de benzinekosten gedeeld worden, kost een rit van honderden kilometers vaak niet meer dan een paar tientjes. Bestuurder en reiziger kunnen een profiel aanmaken met een foto en een korte beschrijving van zichzelf, en natuurlijk is er de mogelijkheid feedback te geven.

„Het werkt net als e-Bay“, legt Barnikel uit. „Gebruikers kunnen bijvoorbeeld zien wat voor auto iemand rijdt. Of hij/zij een roker is en of de bestuurder meestal op tijd komt bij het meeting point.“ Als iemand prettig in de omgang is of zijn radio de hele weg op schreeuwvolume heeft staan, dan kunnen gebruikers een

FOTO AFP

negatief bericht achterlaten. Maar bijna altijd is de feedback positief. De website meldt trots dat er al zestien huwelijken zijn gesloten via de aangeboden liften.

De meeste gebruikers zien het systeem als professioneel liften. „Omdat het hippie-karakter ervan af is“, zegt Barnikel. „Toch zijn de meeste gebruikers nog altijd studenten die op een goedkope manier langere afstanden willen afleggen.“

Wat het ook professioneler maakt dan gewoon liften: de veiligheid. „53 procent van de gebruikers is vrouw“, vertelt Barnikel. „En voor de voorzichtige dames bestaan er speciale *women-to-women* liften.“

Inmiddels wordt de website in meer dan 45 landen gebruikt, vooral binnen Europa. Afgelopen jaar heeft het bedrijf daarom de meer internationale naam Carpooling.com aangenomen. Er worden per dag meer dan 650.000 ritten aangeboden.

Een beetje kennis van de Duitse taal is vooralsnog wel vereist, aangezien de meeste ritten vanuit Nederland via de Duitse site worden aangeboden. Er bestaat nog geen Nederlandse versie, al zijn de plannen daarvoor wel in de maak.

LAMMERT LANDMAN

Kijk op carpooling.com voor het zoeken en aanbieden van liften